

V prvních pěti kapitolách jsem se věnoval české organizaci soudní soustavy. V úvodní kapitole jsem vymezil klíčové pojmy a právní principy, které ovládají soudnictví. Ve druhé kapitole, jsem se věnoval obecnému rozdělení soudní soustavy. Kapitola třetí a čtvrtá je věnována správnímu soudnictví v čele s NSS ČR a kapitola čtvrtá, následně soudnictví ústavnímu. Garantem ústavnosti v ČR je ÚS, a tak čtvrtá kapitola byly z větší části věnovaná jemu. V kapitole páté a poslední věnované českému soudnímu systému, pojednává o rozhodčích soudech. Ty, ač nejsou součástí soustavy obecných soudů, tak jako soukromé orgány, mají při řešení sporů svou nezastupitelnou roli. V kapitole šesté, se věnuji judikatuře ESLP a ÚS ČR v otázkách dodržování lidských práv v RF, včetně pohledů mezinárodních orgánů na jejich stav v RF.

V dalších pěti kapitolách, tedy sedm až jedenáct jsem popisoval ruský soudní systém. Na úvod jsem čtenáře seznámil s administrativně správním členěním RF a specifiky dělby jejich moci. Kapitola devátá byla věnovaná principům a zásadám soudnictví. V kapitole desáté jsem rozdělil soudy v RF. A poslední dvě kapitoly, byly věnovány jednak NS RF a ÚS RF, soudnictví vojenskému a arbitrážnímu a to z toho důvodu, že ani jeden z těchto druhů soudnictví v ČR nemáme.